

COLLA GEGANTERA

XX + 1 Trobada de Gegants

Ben cert que aquestes quatre ratlles no són més que una ressenya per deixar constància en les hemeroteques, per mitjà dels exemplars d'aquesta revista de l'àmbit de la Vall del Tenes que s'hi conservin, que, fruit de la constància i l'esforç d'uns quants santaeulaliencs i santaeulaliencs, finalment aquest any 2014 s'ha recuperat la Trobada Gegantera a casa nostra.

Però anem a pams. Permeteu-me que ho expliqui una mica diferent al que seria una crònica clàssica. No vull avorir-vos dient les dates de la Trobada, els horaris, el recorregut, les colles convidades que ens varen acompanyar, i tants altres detalls que, per altre banda, ja podeu consultar a la nostra pàgina web, www.santaeulaliagegants.org.

Explica el Conte dels Gegants de Santa Eulàlia que foren una colla d'amics, la Laia, en Pol, la Júlia i en Roc, els que jugant al bosc van descobrir-hi dos follets, en Gerd i la Maduixa, i que, en posar-se a jugar amb ells, quan millor s'ho passaven, i més reien, més grans es feien, i van esdevenir gegants. La sabíeu la història?

Anés així, o fos una iniciativa nascuda del Grup d'Esplai de Santa Eulàlia, amb l'estrena d'uns primers gegants, el 23 d'abril de 1982, anomenats Amadeu i Rosabel, fets amb pasta de paper i amb una creu de fusta per estructura; que van deixar pas, el 10 d'agost de 1984, a l'arribada de l'actual gegant, en Gerd, del qui enguany celebrem el 30è aniversari, tant se val. Poca broma!

Més endavant, el 16 d'agost de 1986 arriba la geganta, la Maduixa, que en farà 28; el 17 de setembre de 2000 estrenem la gegantona, la Mora, que ja en farà 14, i que no creix, però ens creixen tots els geganters menuts que fan el rodatge com a portadors fent-la ballar a les sortides on participem.

I no ens oblidem pas de la Laia, que s'incorpora el 2004, i és el capgròs que representa aquella nena que va descobrir els follets al bosc, que, per art de màgia, es van convertir en els nostres gegants. No us hauríeu de perdre la cara dels més menuts, quan la Laia se'ls acostava, i els convidava a fer-se una fotografia plegats, amb la tendresa, la dolçor, la innocència, i aquell punt poruc reflectits als ulls.

Ep! Però darrere tot plegat, com ja deia, hi ha l'esforç d'un grup de persones del poble i d'altres contrades properes. Vull fer especial esment de la Roser Torres, que se'ns va emocionar en els parlaments finals de la Trobada, i que ha posat coll i barres a la represa de la Colla; que va quedar adormida ara fa 10 anys, el 18 de setembre de 2004, i que la va tornar a posar en marxa el 10 de setembre de 2010, i no ha parat fins tornar a convocar una Trobada Gegantera al poble. És la XX + 1 Trobada, per remarcar que en una primera etapa se'n van celebrar vint; hi va haver l'aturada, i ara comencem un nou comptador, que esperem ja no tingui aturador.

Però no vull deixar d'esmentar, pel fet que en destaquen, l'esforç de la

Mari Jiménez, que tot d'una desaparèixer cada vegada que gaudim de la companyia de la Laia, i mai surt a les fotografies de la Colla; i també la Rebeca Mesas, que no ha parat fins ser una de les poques geganteres en actiu a tot el panorama geganter del país, i que, valenta com poques, entusiasta com ningú, ens fa ballar els gegants a cor que vols.

He fet tres referències, per cert a tres dones, us hi heu fixat?, però no seria just no fer un esment a l'Andrea, el Dani, la Jenifer i en Jordi (que ens van acompanyar amb el seu nadó), la Merche, en Raül, en Sergi, en Xavi, la Yasmína, la Iolanda, la Dolça, l'Alfredo, en Jordi, en Jesús, la Montse, la Romina, en Josep Maria, en Joan, l'Àlex, l'Ariadna, en Carles, els fills com l'Enric, en Lluís, la Yaiza, la Rocío i l'Ivan, i altres companys, parelles, amics i coneguts, així com el recent constituït grup dels voluntaris, que ens acompanyen i ens ajuden.

Permeteu-me un darrer comentari per acabar. La Colla Gegantera és, i ho dic per experiència, el millor dels ambaixadors que el poble pot tenir per donar-se a conèixer arreu del país, i allí on es pugui arribar a desplaçar fronteres enllà. Només per això, es mereixedora del vostre suport, del recolzament institucional que, mica en mica, va aconseguint, i de la participació de tots els vilatans a les seves activitats i iniciatives. Us hi volem veure!, volem la vostra participació!, i, si algú s'anima, estem sempre oberts a rebre nous geganters i nous voluntaris. Sou benvinguts!

Ens veiem la propera Trobada.